

1. En eksplosjon av farger og former- John Nordhuus (D-bygg- kantine)

Presentasjon og beskrivelse

Bildet i kantinen på Blindern videregående skole heter *Kosmos*, og er laget av kunstneren John Nordhus på 60-tallet. Bildet er stort, og dekker nesten hele den ene kortsiden i rommet. Fargene på billedflaten er intense. Utsmykningen beskrives som en eksplosjon av farger og former. Det er Kunst i skolen som eier bildet, og som for tiden låner det ut til oss.

Analyse-konnotasjon

Formatet er horisontalt og består av mange sterke farger. Bildet er laget som en dekorasjon, der alle elementer balanserer i flaten. Det horisontale komposisjonen understreker at vi har å gjøre med et bilde som kan assosieres til landskap. Bildet består av tusenvis av biter i plast som er satt sammen til et bilde. Dersom man leter etter motiver i bildet får man øye på en sol. En *sol* er i symbolspråklige, kunstneriske og andre kulturelle sammenhenger basert på den menneskelige oppfatningen av Solen på himmelhvelvingen.

Kunstneren malte landskapsbilder i en forenklet naturalisme, stilleben, motiver fra byen og portretter. Utover i 50-årene arbeidet han med å abstrahere motivene, og fra slutten av 60-tallet begynte han å arbeide med utkast til større dekorative arbeider i det da nye materialet, plast. Mosaikk, som man kan kalle teknikken bildet er satt sammen av, er små biter av plast i forskjellige farger som til sammen danner et bilde. I gamle dager ble småstein presset ned i et tykt mørtellag slik at det dannet mosaikk.. Det er funnet slike gulv som er laget i det 8.–7. århundre f.Kr. Teknikken har lange tradisjoner i kunsthistorien.

Tolkning-denotasjon

Tittelen *Kosmos* kan gi assosiasjoner til verden som en helhet. *Kosmos* er i vanlig forstand et ordnet eller harmonisk system. *Kosmos* i forståelsen som «orden» har sin bakgrunn i at stjernehimlen og jorden var ordnet etter et system hvor stjernene kunne sees å bevege seg helt jevnt og regelmessig over himmelhvelvingen. Det kan nesten sies å være noe allmenmenneskelig og nærmest religiøst over bilde.

2. Byrommet som arena- Jon Benjamin Tallerås (C-bygg-inngangsparti)

Presentasjon og beskrivelse

Jon Benjamin Tallerås ble uteksaminert fra Statens Kunstakademi, Oslo i 2011. *Bildet Etyder* ble laget i 2012 og består av en fotoserie på 13 bilder, samt en video. Kunstverkene er plassert i inngangspartiet på Blindern videregående skole i C-fløyen i første etasje. Kunst i skolen som eier videoen og billedserien, og låner det ut til skolen.

Analyse-konnotasjon

Tallerås arbeider med forskjellige medier bla. foto, video, skulptur, performance og tekst. Han utforsker byrommet og bruker ofte skjulte eller lite brukte deler av byen som utgangspunkt for sine undersøkelser. Han klatrer opp fasader via gesimser, takrenner og små tilfeldige bygningsdetaljer. *Parkour*, som disse kunstverkene er inspirert av, er en bevegelsesidrett der man har som mål å kunne komme seg fra punkt A til B på den mest effektive måten. Parkour kan bli sett på som en progresjon over de ordinære bevegelsessekvensene alle kan. Det handler om å konkurrere med seg selv. Å teste sine egne grenser.

Tolkning- denotasjon

Tittelen på bildet fungerer som en forankring, et holdepunkt. Etyder kan gi assosiasjoner til øvelse, studie, instrumentalkomposisjon mm. Innsiktet på spesielle tekniske vanskeligheter, for eksempel terser, sekster, oktaver, triller, men også passasjer med arpeggio, stakkato og rytmiske problemer. Å ta seg til rette i bybildet på denne måten viser en aktiv posisjon, både frekk og frigjørende. Kunstneren utforsker ikke-steder og avstengte områder av byen, og synliggjør på denne måten de mange hullene og ubrukte områdene som oppstår i mellomrommene i byarkitekturen.

3. Grenseløs overvåking- Bård Ask (D-bygg- ved auditoriet)

Presentasjon og beskrivelse

Kunstverket *Contemporary Decorative Political Patterns- Abu Ghurayb* (2007) er laget av Bård Ask, er laget ved hjelp av digital billedbehandling. Kunst i skolen som eier videoen og billedserien, og som låner det ut til skolen.

Analyse-konnotasjon

Bildet som henger rett overfor Auditoriet på skolen er laget i en Kaleidoskopeteknikk. Ask manipulerer bildet digitalt med et kaleidoskop-program til en collage som gjentar og speiler det samme motivene flerfoldige ganger. Kaleidoskopet var opprinnelig konstruert med en speildel og et større antall fargede biter av tre eller plast. Speilene var spesielt tilskåret og tilpasset slik at en ser et heksagon ved å titte i den ene enden. De fargede bitene kunne ristes på slik at de sprer seg i stadig nye mønstre.

I denne billedserien tar Bård Ask i bruk områdefotografier som er lett tilgjengelige å internett, det vil si satellittbilder til bruk som informasjon, overvåking og fjernstyrt dronekrig. Bildet er laget i en avdempet fargekoloritt, og det horisontale formatet understreker at vi har å gjøre med et landskap. Bildet er monotont og ornamentalt i uttrykket.

Tolkning- denotasjon

Kunstverket har et ornamentalt uttrykk og et mønster av repetisjoner som minner om mønsteret i et persisk teppe, eller som i et kaleidoskopisk leketøy. Abu Ghurayb vest for Bagdad, kjent fra nyhetsbildet som en politisk internasjonal krigssone, representeres her i en paradoksal estetisering- det skønne stilt opp mot det stygge/onde.

4. Skrøpeligheit og styrke- Willibald Storn (D-bygg- C206)

Presentasjon og beskrivelse

Bildet *Ingen tid å miste* (2016) er laget av Willibald Storn. Vi ser et bilde av kunstneren avbildet sittende naken på en klappstol i en søppelhaug, med bind for øynene. Bildet er horisontalt i formatet. Fotografiet er relativt monotont OG trist i uttrykket. Alt søppelet er i sterke farger, mens selve mannen, stolen, veggen og gulvet er i beige og grått. To gule poser i front av mannen lyser noe opp i bildet.

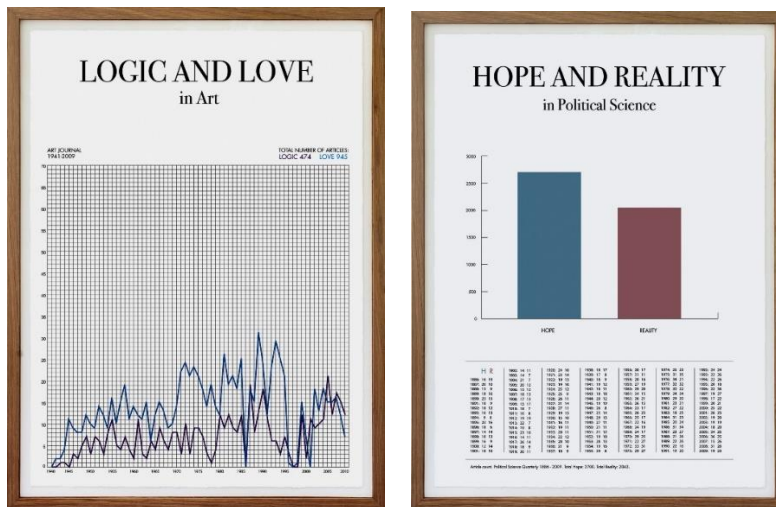
Analyse-konnotasjon

Willibald Storn var en del av kunstnergruppa GRAS fra begynnelsen av på 1960-tallet. Gruppen benyttet seg av happenings, politiske aksjoner og demonstrasjoner. Bruken av søppel har vært en rød tråd i hans arbeid frem til i dag. Ideen hans er å vise egen skrøpeligheit og styrke.

Tolkning-denotasjon

Kunstneren har iscenesatt seg i samme positur som Tenkeren av Rodin, en av Rodins mest kjente og fineste skulpturer. Den het opprinnelig Poeten, og den første skulpturen ble laget i gips på oppdrag fra Musée des Arts Décoratifs i Paris i perioden 1880-82. Den skulle inngå i en gigantisk port, Helvetsporten, inspirert fra Dantes bok *Den Gudommelige komedie*. Tenkeren skulle originalt vise Dante foran helvetesporten som pønsket ut sitt dikt. Det er opp til oss som betraktere av kunstnerens bilde å reflektere rundt hva sammen hengen mellom disse to kunstverkene eventuelt kan være.

5. Øyet som ser eller ikke ser- Toril Johannessen (D-bygg- Læringscenteret)

Presenatsjon og beskrivelse

Analysen av billedserien "Words and Years - Conventions in Time" 2011 er laget av Torild Johannessen. Hele serien består av 6 bilder som er laget i *Silketrykk* eller *serigraf*. Silketrykk er en grafisk trykkmethode for bilder der trykkfargen blir overført til underlaget gjennom en stram finmasket duk der motivet er avtegnet med lakk som en sjablong eller stensil med åpne og tette partier. Bildene ser ulike ut rent visuelt når det gjelder fargebruk, og bruk av strek og flate. Likheten mellom bildene er at de viser noe som er kjent fra vitenskapen, en kjent visuell måte å framstille viten på.

Analyse-konnotasjon

Med både respekt og et kritisk blikk undersøker kunstneren vitenskapens språk, og peker på hvordan det er uløselig knyttet til alt annet rundt. I arbeidene hennes finns det ofte et historiefortellingsselement. Det handler om formatering av blikket og måten vi forholder oss til bildeteknologier på. Bildene er humoristiske i den forstand at det er overraskende å innse at begrepene som er visualisert, som *Logic and love*, *Hope and reality*, ikke er vitenskapelige begreper som på en enkel måte kan telles eller måles.

Tolkning-denotasjon

Torild Johannesen er interessert i synet, øyet som ser eller ikke ser, optiske illusjoner, og de ytre forhold som påvirker bildene vi skaper i hjernen har blitt en rød tråd. Hva skjer egentlig med øyet, og det vi ser, når det i større og større grad rettes mot skjermer og usynlig informasjon? Blir bildene sannere — eller er det motsatt? Og hvordan spiller kultur, arkitektur og kunnskap inn på bildene vi lager i hjernen?

Det finnes flere utsmykninger blant annet ute rundt skolebygningen. Finn dem, og presenter/beskriv, analyser og tolk!